

31969L0335

L 249/25

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1969 10 3

TARYBOS DIREKTYVA
1969 m. liepos 17 d.
dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti

(69/335/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi Sutarties tikslas yra sukurti ekonominę sąjungą, kurios savybės būtų panašios į vidaus rinkos, ir kadangi viena esminių sąlygų tam pasiekti yra laisvo kapitalo judėjimo skatinimas;

kadangi dėl šiuo metu valstybėse narėse pritraukiant kapitalą taikomų netiesioginių mokesčių, būtent dėl kapitalo įnašų į bendroves bei firmas apmokestinimo ir vertybiniams popieriams taikomo žyminio mokesčio, atsiranda diskriminacija, dvigubas apmokestinimas ir skirtumai, kurie sudaro kliūtis laisvam kapitalo judėjimui ir kurie dėl to turi būti pašalinti derinimo priemonėmis;

kadangi tokie mokesčiai kapitalo pritraukimui turi būti derinami taip, kad padariniai valstybių narių biudžetams būtų kiek galima mažesni;

kadangi valstybėje narėje galiojantis žyminis mokestis už jos teritorijoje platinamus arba išleistus vertybinius popierius iš kitos valstybės narės prieštarauja bendrosios rinkos, kurios požymiai atitinka vidaus rinkos savybes, sampratai; kadangi, be to, tapo aki-vaizdu, kad tolesnis žyminio mokesčio taikymas vertybinių popierių emisijoms skolinantis viduje ir užsienio valstybių vertybinių popierių platinimui arba išleidimui kurios nors valstybės narės rinkoje yra nepageidaujamas ekonominiu požiūriu ir nesuderinamas su valstybių narių mokesčių įstatymų šioje srityje raida;

kadangi šiomis aplinkybėmis rekomenduojama panaikinti žyminį mokestį vertybiniams popieriams, neatsižvelgiant į tai, kokia tų vertybinių popierių kilmė, ir į tai, ar jie atspindi nuosavą ar skolintą bendrovės kapitalą;

kadangi bendrosios rinkos, kurios savybės atitinka vidaus rinkos požymius, ypatybė yra ta, kad mokestis bendrovei arba firmai bendroje rinkoje pritraukiant kapitalą yra imamas tik vieną kartą ir kad tokio mokesčio dydis turi būti vienodas visose valstybėse narėse, kad tai nesudarytų kliūčių laisvam kapitalo judėjimui;

kadangi dėl to turi būti suderinta šio mokesčio struktūra ir normos;

kadangi tolesnis vertybinių popierių apmokestinimas kitais netiesioginiais mokesčiais, kurių požymiai yra tokie pat kaip ir kapitalo mokesčio arba žyminio mokesčio, gali sukliudyti pasiekti

⁽¹⁾ OL 119, 1965 7 3, p. 2057/65.

⁽²⁾ OL 134, 1965 7 23, p. 2227/65.

tikslus, kurių siekiama šioje direktyvoje numatytais priemonėmis, todėl tie mokesčiai turėtų būti panaikinti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės apmokestina kapitalo įnašus į kapitalo bendrovės mokesčiu, suderintu pagal 2—9 straipsnių nuostatas ir toliau vadinamam kapitalo mokesčiu.

2 straipsnis

1. Sandoriai, kurie yra kapitalo mokesčio objektas, yra apmokestinami tik toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje tuo metu, kai tokie sandoriai yra sudaromi, yra faktinis kapitalo bendrovės valdymo centras.

2. Jeigu faktinis kapitalo bendrovės valdymo centras yra trečiojoje šalyje, o jo registruota buveinė — valstybėje narėje, sandoriai, kurie yra kapitalo mokesčio objektas, yra apmokestinami toje valstybėje narėje, kurioje yra jo registruota buveinė.

3. Jeigu faktinis kapitalo bendrovės valdymo centras ir registruota buveinė yra trečiojoje šalyje, jos filialo, esančio valstybėje narėje, aprūpinimas pagrindiniu arba apyvartiniu kapitalu gali būti apmokestinamas toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra tas filialas.

3 straipsnis

1. Šioje direktyvoje terminas „kapitalo bendrovė“ – tai:

a) bendrovės, pagal Belgijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Liuksemburgo ir Nyderlandų įstatymus (*) žinomos atitinkamai kaip:

(*) Atlikus technines adaptacijas, Komisija pateikė Tarybai tokius techninius pakeitimus:

3 straipsnio 1 dalies a punkte:

— kablelis keičiamas žodžiu „ir“;

— po žodžių „Nyderlandų“ pridėti: „Jungtinės Karalystės, Airijos, Danijos ir Norvegijos“;

— pirmojoje įtraukoje po žodžių „naamloze vennootschap“ įrašyti: „companies incorporated with limited liability, companies with limited liability which are formed and registered under the Companies Acts or the Joint Stock Companies Acts or which are incorporated by charter or private Act of Parliament (bendrovės įsteigtos su ribota atsakomybe, bendrovės su ribota atsakomybe, įsteigtos ir registruotos pagal Bendrovių įstatymą arba Akcinių bendrovių įstatymą, arba įsteigtos steigimo aktu arba Parlamento aktu dėl atskiro juridinio ar fizinio asmens), Aktieselskab, Aksjeselskap“;

— antrojoje įtraukoje po žodžių „commanditaire vennootschap op aandelen“ įrašyti: „Kommandit-aktieselskab, Kommandittaksjeselskap“.

— société anonyme / naamloze vennootschap, Aktiengesellschaft, société anonyme, società per azioni, société anonyme, naamloze vennootschap,

— société en commandite par actions / commanditaire vennootschap op aandelen, Kommanditgesellschaft auf Aktien, société en commandite par actions, società in accomandita per azioni, société en commandite par actions, commanditaire vennootschap op aandelen,

— société de personnes à responsabilité limitée / personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, société à responsabilité limitée, società a responsabilità limitata, société à responsabilité limitée;

b) kiekviena bendrovė, firma, asociacija arba juridinis asmuo, kurio kapitalo arba turto akcijomis (dalimis) gali būti prekiaujama vertybinių popierių biržoje;

c) bet kuri bendrovė, firma, asociacija arba pelno siekiantis juridinis asmuo, kurių dalyviai turi teisę perduoti savo akcijas (dalis) trečiosioms šalims be jų išankstinio leidimo ir kurie už bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens skolas atsako tikrai savo akcijomis (dalimis).

2. Taikant šią direktyvą, kiekviena kita bendrovė, firma, asociacija arba pelno siekiantis juridinis asmuo yra laikomi kapitalo bendrovėmis. Tačiau apmokestinimo kapitalo mokesčiu atžvilgiu valstybė narė turi teisę jų tokiais nelaikyti.

4 straipsnis

1. Kapitalo mokesčiu apmokestinami tokie sandoriai:

a) kapitalo bendrovės steigimas;

b) bendrovės, firmos, asociacijos ar juridinio asmens, kurie nėra kapitalo bendrovė, pertvarkymas į kapitalo bendrovę;

c) kapitalo bendrovės kapitalo padidinimas bet kokios rūšies turto įnašais;

d) kapitalo bendrovės turto padidinimas bet kokios rūšies turto įnašais, atsilyginant už juos ne bendrovės akcijomis (dalimis), bet tos pačios rūšies teisėmis, kaip turi dalyviai, pvz., balsavimo teise, teise į dalį pelno arba į perviršį bendrovę likviduojant;

e) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio registruota buveinė yra trečiojoje šalyje, ir kuris valstybėje narėje kapitalo mokesčio taikymo atžvilgiu yra laikomas kapitalo bendrove, faktinio valdymo centro perkėlimas iš trečiosios šalies į tą valstybę narę;

f) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio faktinis valdymo centras yra trečiojoje šalyje ir kuris toje valstybėje narėje kapitalo mokesčio taikymo atžvilgiu yra laikomas kapitalo bendrove, registruotos buveinės perkėlimas iš trečiosios šalies į tą valstybę narę;

g) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens faktinio valdymo centro perkėlimas iš valstybės narės, kurioje kapitalo mokesčio atžvilgiu jis nėra laikomas kapitalo bendrove, į valstybę narę, kurioje jis tokiu yra laikomas;

h) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio faktinis valdymo centras yra trečiojoje šalyje, registruotos buveinės perkėlimas iš valstybės narės, kurioje kapitalo mokesčio atžvilgiu jis nėra laikomas kapitalo bendrove, į valstybę narę, kurioje jis tokiu yra laikomas.

2. Kapitalo mokesčiu gali būti apmokestinami tokie sandoriai:

- a) kapitalo bendrovės kapitalo padidėjimas kapitalizuojant pelną arba iš nuolatinių ar laikinų rezervų;
- b) kapitalo bendrovės turto padidėjimas dėl jai jos dalyvių teikiamų paslaugų, dėl kurių bendrovės kapitalas nepadidėja, tačiau dėl kurių keičiasi teisių bendrovėje struktūra arba gali padidėti bendrovės akcijų (dalių) vertė;
- c) kapitalo bendrovės skolinimasis, jeigu kreditorius turi teisę į bendrovės pelno dalį;
- d) kapitalo bendrovės skolinimasis iš dalyvio arba dalyvio sutuoktinio ar vaiko, arba iš trečiosios šalies, jeigu už paskolą garantuoja dalyvis, su sąlyga, kad tokių paskolų funkcijos yra tokios pačios, kaip bendrovės kapitalo padidinimo.

3. Steigimas, apibrėžtas 1 dalies a punkte, nėra suprantamas kaip kapitalo bendrovės steigiamojo dokumento arba įstatų keitimas, ypač kaip:

- a) kapitalo bendrovės reorganizavimas į kitos rūšies kapitalo bendrovę;
- b) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens faktinio valdymo centro arba registruotos buveinės perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę, kai abiejose valstybėse narėse kapitalo mokesčio atžvilgiu jis yra laikomas kapitalo bendrove;
- c) kapitalo bendrovės tikslų pasikeitimas;
- d) kapitalo bendrovės veiklos trukmės pratęsimas.

5 straipsnis

1. Mokestis apskaičiuojamas nuo:

- a) steigiant kapitalo bendrovę arba didinant jos kapitalą arba turtą, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose, — dalyvių įnešto arba planuojamo įnešti bet kokios rūšies

turto faktinės vertės, atėmus bendrovės prisiimtus įsipareigojimus ir patirtas išlaidas, susijusias su šiuo įnašu. Valstybės narės gali atidėti apmokestinimą kapitalo mokesčiu iki to laiko, kai toks įnašas padaromas;

- b) pertvarkant į kapitalo bendrovę arba perkeltiant faktinį kapitalo bendrovės valdymo centrą arba registruotą buveinę, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies b, e, f, g ir h punktuose, — bet kokios rūšies turto, priklausančio bendrovei pertvarkymo arba perkėlimo metu, faktinės vertės, atėmus įsipareigojimus ir išlaidas, už kuriuos tuo metu bendrovė yra atsakinga;
- c) didinant kapitalą, kapitalizuojant pelno rezervus arba atidėjimus, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies a punkte, — tokio padidėjimo nominalaus dydžio;
- d) didinant turtą, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies b punkte, — suteiktų paslaugų faktinės vertės, atėmus bendrovės dėl tokio paslaugų teikimo prisiimtus įsipareigojimus ir patirtas išlaidas;
- e) skolinantis 4 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodytais atvejais — paimtų paskolų nominalios sumos.

2. 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytais atvejais mokesčio bazė negali būti mažesnė už kiekvienam dalyviui paskirtų arba priklausančių akcijų (dalių) tikrąją vertę arba už tokių akcijų (dalių) nominalią vertę, jeigu ji yra didesnė už jų tikrąją vertę.

3. Didinant kapitalą į mokesčio bazę neįtraukiama:

- kapitalo bendrovei priklausančio turto, kuris buvo panaudotas kapitalui padidinti ir kuriam kapitalo mokestis jau buvo taikytas, vertė,
- kapitalo bendrovės paimtų paskolų, kurios buvo konvertuotos į bendrovės akcijas (dalis) ir kurioms kapitalo mokestis jau buvo taikytas, vertė.

6 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė į mokesčio įvertinimo bazę, nustatytą remiantis 5 straipsniu, gali neįtraukti dalyvio su neribota atsakomybe už kapitalo bendrovės įsipareigojimus įnešto kapitalo, taip pat tokiam dalyviui priklausančios bendrovės turto dalies.

2. Tais atvejais, kai valstybė narė pasinaudoja 1 dalyje numatyta teise, kapitalo mokesčiu apmokestinama:

- kapitalo bendrovės faktinio valdymo centro perkėlimas į kitą valstybę narę, kuri tokia teise nesinaudoja,
- kapitalo bendrovės, kurios faktinis valdymo centras yra trečiojoje šalyje, registruotos buveinės perkėlimas į kitą valstybę narę, kuri tokia teise nesinaudoja,
- kiekvienas sandoris, dėl kurio dalyvio atsakomybė tampa apribota tikrai jo akcijomis (dalimis) bendrovės kapitale, ypač kai atsakomybė taip apribojama dėl kapitalo bendrovės reorganizavimo į kitos rūšies kapitalo bendrovę.

Visais tokiais atvejais kapitalo mokesčiu apmokestinama dalyviui su neribota atsakomybe už bendrovės išpareigojimus priklausančios bendrovės turto dalies vertė.

7 straipsnis

1. Iki įsigalios pagal 2 dalį Tarybos priimtos nuostatos:

- a) kapitalo mokesčio norma negali viršyti 2 % ar būti mažesnė nei 1 %;
- b) norma sumažinama 50 % arba daugiau, kai viena ar daugiau kapitalo bendrovių visą savo turtą ir išpareigojimus, arba vieną ar daugiau savo verslo dalių perleidžia vienai ar daugiau besikuriančių arba jau egzistuojančių kapitalo bendrovių.

Toks sumažinimas galimas su sąlyga, jeigu:

- už įnašus atlyginama tikrai išduodant bendrovės arba bendrovių akcijas (dalis), nors valstybės narės turi teisę išplėsti sumažinimo taikymą tiems atvejams, kai už įnašus išduodamos bendrovės arba bendrovių akcijos (dalis) ir apmokama grynaisiais pinigais, jei tokio apmokėjimo suma neviršija 10 % akcijų (dalių) nominalios vertės,
- sandoryje dalyvaujančių bendrovių faktiniai valdymo centrai arba registruotos buveinės yra valstybės narės teritorijoje;
- c) kapitalo mokesčio norma gali būti sumažinama iki 0,5 % iki 1973 m. sausio 1 d. ir iki 1 % — po tos datos, jeigu formuojamas arba didinamas holdingo arba investicinių bendrovių,

kurių vienintelis tikslas yra turėti ir valdyti kitų įmonių akcijas (dalis) bei gauti iš jų pelną, kapitalas, bet tik tuo atveju, jeigu tokios bendrovės nevykdo pramoninės arba komercinės veiklos savo sąskaita ir nevaldo viešai veikiančios komercinės įmonės.

2. Kad Taryba turėtų galimybes nustatyti kapitalo mokesčio normas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, Komisija iki 1971 m. sausio 1 d. pateikia Tarybai pasiūlymą šiuo klausimu.

3. Didinant bendrovės kapitalą pagal 4 straipsnio 1 dalies c punktą, po to, kai bendrovės kapitalas buvo sumažintas dėl patirtų nuostolių, tai daliai, kuria kapitalas padidėjo ir kuri atitinka kapitalo sumažinimą, gali būti taikomas sumažinta norma, jeigu toks padidėjimas įvyksta per ketverius metus nuo kapitalo sumažinimo.

4. Jeigu valstybė narė pasinaudoja 4 straipsnio 2 dalyje numatyta teise, gali būti taikomas sumažintos normos kapitalo mokeskis.

8 straipsnis

Valstybė narė gali iš dalies arba visiškai atleisti nuo kapitalo mokesčio 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse minimus sandorius, jei jie susiję su:

- kapitalo bendrovėmis, kurios teikia viešąsias paslaugas, pvz., visuomeninio transporto įmonės, uosto administracija, arba įmonės, tiekiančios vandenį, dujas arba elektros energiją, tais atvejais, kai valstybinėms, regioninėms arba vietinėms valdžios institucijoms priklauso bent pusė bendrovės kapitalo,
- kapitalo bendrovėmis, kurių veikla tiek pagal jų nuostatus, tiek faktiškai išimtinai yra susijusi su kultūra, labdara, šalpa arba švietimu.

9 straipsnis

Kad apmokestinimas būtų teisingas, taip pat socialiniais sumetimais arba siekiant įgalinti valstybę narę rasti sprendimus iškilus nebūdingoms situacijoms, kai kurių rūšių sandoriams ar kapitalo bendrovėms mokeskis gali būti netaikomas, arba taikomas sumažinta ar padidinta norma. Valstybė narė, kuri pasiūlo imtis tokios priemonės, klausimą laiku perduoda svarstyti Komisijai, atsižvelgdama į Sutarties 102 straipsnio taikymą.

10 straipsnis

Be kapitalo mokesčio, valstybės narės netaiko jokio kito mokesčio bendrovėms, firmoms, asociacijoms ar pelno siekiantiems juridiniams asmenims:

- a) už 4 straipsnyje minimus sandorius;
- b) už įnašus, paskolas arba teikiamas paslaugas, kurios yra 4 straipsnyje minimų sandorių dalis;
- c) atliekant registraciją arba kitus formalumus, būtinus prieš pradėdant verslą, kuriuos dėl savo teisinės formos gali privalėti atlikti bendrovė, firma, asociacija arba pelno siekiantis juridinis asmuo.

11 straipsnis

Valstybės narės neapmokestina jokios rūšies mokesčiais:

- a) bet kieno išleistų akcijų arba kitų tokios pat rūšies vertybinių popierių, arba tokius vertybinius popierius atstovaujančių sertifikatų sukūrimo, išleidimo, kotiravimo vertybinių popierių biržoje, jų pateikimo į rinką arba sandorių jais sudarymo;
- b) paskolų, tarp jų ir Vyriausybės obligacijų, gautų kam nors išleisus akcinės bendrovės obligacijas arba kitus perleidžiamus vertybinius popierius, arba kokių nors su tuo susijusių formaliųjų arba tokių akcinės bendrovės obligacijų ar kitų perleidžiamų vertybinių popierių sukūrimo, išleidimo, kotiravimo vertybinių popierių biržoje jų pateikimo į rinką ar sandorių jais sudarymo.

12 straipsnis

1. Nepaisant 10 ir 11 straipsnių, valstybės narės gali taikyti:

- a) vienodos arba nevienodos normos vertybinių popierių perleidimo mokesčius;
- b) perleidimo mokesčius, tarp jų žemės registracijos mokesčius, už jų teritorijoje esančių įmonių arba nekilnojamojo turto perleidimą bendrovei, firmai, asociacijai arba pelno siekiančiam juridiniam asmeniui;

c) perleidimo mokesčius, bet kokios rūšies turtą perleisus bendrovei, firmai, asociacijai arba pelno siekiančiam juridiniam asmeniui, jeigu už tokią perleistą turtą atsilyginama ne bendrovės akcijomis (dalimis), o kitaip;

d) mokesčius už hipotekos sukūrimą, registravimą ar panaikinimą arba kitus mokesčius už žemę ar kitokį turtą;

e) rinkliavas ir panašius mokėjimus;

f) pridėtinės vertės mokestį.

2. 1 dalies b, c, d ir e punktuose minimi mokesčiai turi būti vienodi nepriklausomai nuo to, ar bendrovės, firmos, asociacijos ar pelno siekiančio juridinio asmens faktinis valdymo centras ar registruota buveinė yra valstybėje narėje, kurioje mokesčiai yra taikomi, ar ne; taip pat tokie mokesčiai negali būti didesni, už tuos, kurie taikomi panašioms sandoriams juos apmokestinančioje valstybėje narėje.

13 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1972 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

14 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos reglamentuojamoje srityje vėliau priimtų pagrindinių nacionalinių teisės aktų nuostatų tekstai būtų pateikti Komisijai.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1969 m. liepos 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. J. WITTEVEEN